

Reaali Poiss

TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

NUMBER 1 (65) SEPTEMBER 2006

Meenutusi 120.st

Annika

Olin just tulnud Reaali 7.klassi, kui kõige muu huvitava kõrval oli tulekul ka kooli juubel. Juubeliürituste kava oli suhteliselt sarnane praegusega, kuid vähem suurejooneline. Kõigi õpilaste suureks rõõmuks korraldati selle puhul meile reas esimene PUDI RIDA ROCK kontsert, kus peaesinejaks oli Vennaskond, keda soojendas 6 koolibändi. Nüüdseks on PUDI RIDA ROCK-ist juba traditsioon saanud. Ta toimub igal aastal kooli sünnipäeva paiku.

Kuna päris sünnipäev oli laupäeval, siis käidi 28.septembril kogu kooliga Kaarli kirikus lippu õnnistamas. Pudi reas tagasi tulles panime vaatama politsei meelepahale Vabaduse väljakul liikluse kinni. Peale seda toimus ka siis Estonia teatrisaalis ajalookonverents. Seal astusid üles 118. lennu õpilased, kes olid kõik Realist uurimistö teinud. Sinna lasti küll ainult keskkool, kuid sai ka ise sinna sisse hiilida, et ettekandeid kuulata. Kuna meie mütsid ei jõudnud õigeks ajaks kohale kandsin venna mütsi,

kes ise konverentsil esines – uuele realistile tegi see olemise küll väga uhkeks. Päris sünnipäeval toimus aktus jällegi Estonia teatrisaalis ja õhtul juubeliball koolis. Kui enne seda polnud Reali Vaim kõigini veel jõudnud, siis kogu selle tralliga pugest ta sinusse nii sisse, et enam ära ei lähegi... ja miks peakski. Loodan, et kas seekord on juubeli põhitegijaks vana hea Reali Vaim ise! Soovin kõigile Reali mesilaspere liikmetele PALJU ÕNNE REALI 125aastaseks saamise puhul!

Laupäev, 23.september
11.00-14.00 Perepäev
- spordivõistlused, loterii, aeroobika emadele, jalgpall isadele, kohvik, meisterdamistoad

Teisipäev, 26.september
11.30 -12.55 Realkoolist tehtud filmi „Reaal ajas” esilinastus kinos Kosmos, kohtumine filmi tegijatega

Kolmapäev, 27.september
Väike maja näeb kinos Sõprus filmi “Reaal ajas” 18.00 Luuleõhtu ja almanahhi “Realist 18” esitlus, üles on lubanud astuda vilistlased: K.-E. Rummo, K. M. Sinijärv, N. Pöder ja prof T. Liiv. Õhut juhhib ja esitab ka oma loomingut Jürgen Rooste

Neljapäev, 28.september
– Mälestuste päev
14.00 Tahvli avamine esimesel koolihoonel Lai tn 49
Liikumine Pudi Reas konverentsipaika 15.00-17.00
Ajalookonverents Estonia teatrisaalis
17.00 pärjapanek Poisile Silmapaistnud realistide kalmudel küünla süütamine

Reede, 29. september
– Sünnipäev
10ndikud saavad mütsid 6.tund klassijuhatajatund huvitava vilistlasega
7.tund traditsiooniline tordisöömine staadionil, stipendiumite kätteandmine
19.00 Pudi Rida Rock- üles astuvad kooliansamblite konkursi laureaadid ja Singer Vinger

Laupäev, 30.september
15.00-17.00 Kontsert-aktus Estonia kontsertsaalis
20.00-24.00 Juubeliball koolis, tantsuks mängib Olav Ehala ansambel

Realkool ühe mütsi alla!

Direktor
Gunnar Polma

Sellel aastal möödub 125 aastat Realkooli ja 85 aastat Realkooli mustkuldse koolimütsi sünnist. Miks ühele koolile on vaja oma mütsi? ...Eks ikka sellepärast, et kool ühe mütsi alla saaks. Kas Realkool on ühe mütsi all täna AD 2006? Realkooli kodukord (p.22) ütleb, et Realkoolist lugupidav õpilane kannab Realkooli mütsi, kui ilmastikuolud seda võimaldavad. Järelikult mütsi mitte kandmine näitab lugupidamatust. Realist ära ole lugupidamatu oma

125 aasta vanuse kooli vastu!

Tegelikult oleks ikka päris tore, kui kogu kool ühe mütsi all oleks! Realist, asu Sinagi Reali ühise mütsi alla ja tähistata Reali sünnipäeva sellega, et kannad Reali sünnipäevanädalal kooli mütsi. Ja kui sünnipäevanädal on läbi, kanna kooli mütsi kogu ülejäänud kooliaasta, tähistades sellega Reali mütsi juubeliaastat!

Kool toetab kooli ühe mütsi alla saamist sellega, et kuulutab välja konkursi: ”Realkool ühe mütsi alla!” Kooli sünnipäevakuul ja eriti sünnipäevanädalal kooli vastu vastavalt

kodukorra p.22 kõige suuremat lugupidamist ülesse näitav klass saab auhinnaks klassiürituse toetamiseks mõeldud märkimisväärse rahasumma, mille eraldab Vendade Taburite Fond. Eraldi arvestus käib algkooli, põhikooli ja gümnaasiumi klasside vahel. Võitjat aitavad välja selgitada nii REK, õpetajad, kui ka garderoobi töötajad.

Lp realist, tunnetas, kui hea on ühe mütsi all olla! Loodan, et see hakkab Sulle meeldima ja Sa ei võta Realikooli mütsi peast enne, kui ta ülikooli tekli vastu vahetad.

Üks kõikide

Kuidas kõik jälle algas...

Martin Küttim
12B

Selles päevas oli kõik isemoodi. Vana abiturientdipea tuletas hommikul vaevaliselt kätele meelde, kuidas lipsusõlme siduda. Päev töötas tulla pidulik – seda teadsin lipsutagi. Esimesed sügisesed tuleiilid tahtsid väikseksjäänud koolimütsi minuga jagada. Seda vallatust ma lubada ei saanud – pabistasin niigi.

Koolimaja uks avanes ootamatu kergusega, ent trepid mu innukust ei jaganud. Koduklassi jõudnud, avanes juba harjumuspärane vaatepilt: elavas vestluses klassikaaslased täitsid auväärse hoone ka-

tusealuseid. See oli rahustav vaatepilt.

Peagi sai selgeks ka klassisjuhataja arvamus sellest, mis meist saama peaks ja kuidas peaksime oma uusi kooliõdesid-vendi vastu võtma. Samuti rõhutati, et mudilasi vähem kui meid ja et lapsi tuleb saata kahekesi.

Siis lasti meid õue, et enne päeva põhilisi katsumusi pisut maha puhata ja mängida – algas kooli ühine aktus aias, suurel rohelisel vaibal. Peeti kõnesid ja loeti vist luuletusi, kuid kes siis ometi seda tähele võis panna, kui jutud rääkimata ja päike palavalt põski paitas. Tupp mindi sirgjoonelises puidreas, et keegi teelt kõrvale ei kalduks.

Jäime kooliesisele allele järelkasvu ootama. Vähehaaval ilmusidki välja väikesed suuresilmsed tegelased, kelle esimesi samme Reaalkoolis abiturientid suunata püüdsid. Meiegi Jaaniga võtsime Oskari käekõrvale, et pisut ringi patseerida ja tõrts mehejuttu ajada. Peale väikest pilguheitu majale istusime koos lastega „surude tupp“, kus direktor mõne hea soovi aabitsa vahele pani ja salapärasel ilmel üht vana mõõka näitas. Seal viis tee õue, Poisi juurde, kuus noorematest nooremadki mütsid pähe said. Tuul ei tohi ju ometi vastomandatud tarkust minema viia.

Päeva finaalsiks olid kaks esimest tundi: füüsika ja

keemia, kus lapsed erakordset leidlikkust ilmutasid. Sellises koolis, kus õpetatakse palli õhku riputama ja tulega kasse joonistama, tasub ikka käia küll!

Peale tunde viisime 133. lennu nende koduklassi ja väikeses majas meie isaroll selleks korraks lõppeski. Vanad sõitsid koju ja mõtlesid sellele, milline oli olnud nende esimene koolipäev ning missugune saab kevadel viimane olema, kui esimese klassi lõpetajad neid endid käekõrval koolimaja ümaraks kulunud treppidest alla viivad ja naeratades järele lehvitavad. Ning ka selles päevas on pisarad ja naer üheskoos.

LINNUD, LENNAKE!

Reali Poiss
soovib õnne!

Silvia Mumma	08. juuni
Triinu-Liis Vahter	14. juuni
Sirje Jaup	15. juuni
Leili Nappo	23. juuni
Kersti Lenter	04. juuli
Reet Orusaar	18. juuli
Juta Soans-Laanpere	21. juuli
Hindrek Oks	1. august
Reina Henn	02. august
Katrin Kuusk	02. august
Helen Kaasik	06. august
Kaie Kadaksoo	08. august
Malle Kask	11. august
Meelis Songe	20. august
Gunnar Polma	26. august
Kati Kangas	29. august
Andres Talts	31. august
Ahti Pent	08. sept
Anne Tiits	08. sept
Tiina Tammik	15. sept
Tarmo Saaret	23. sept
Reet Eentsalu	25. sept
Mirja Särg	29. sept

REAALI AASTA ÕPETAJA 2006: VAIKE JÜRILOO

Kus ise õppinud? Tallinna 7. keskkool (praegune Inglise Kolledž); Tallinna Pedagoogiline Instituut

Kus töötanud? Peale ülikooli Täiskasvanute koolis 13a, peale seda Reali.

Mis ajast Realis? Reaalkoolis alates 1971. aastast katkematu

Mis Realis meeldib ja mis ei meeldi? Reaalkoolis ei olegi midagi sellist, mis ei meeldiks. Eriti meeldivad töökollektiiv ja – keskkond ning loomulikult õpilased.

Tahaksite midagi õpilastele öelda? Minu ainet tuleb nagu hull õppida. Rõõmustav on see, et inglise keele osakaal on nii palju kasvanud, et kõik õpivadki nagu hullud... Riigieksamite tulemused on väga rõõmustavad. Sooviks õpilastele, et säiliks õppimise tahe kogu elu!

Tulemusi suvistelt võistlusareenidelt

Rahvusvahelised olümpiaadid:

Geograafia – **Margo Neemela 12B**, kuldmedal; Austraalia

Keemia (Balti) – **Andres Laan 11B**, 1.koht, Läti

Keemia – **Andres Laan 11B**, hõbemedal, Lõuna-Korea

Loodusteadused – **Marit Puusepp 11B**, hõbemedal, Brüssel

Informaatika (Balti) – **Indrek Klanberg 12A**, hõbemedal, Soome

Lingvistika – **Simon Vigonski vil!** 121, diplom, Tartu

Füüsika – **Jaan Katus 12B**, diplom, Singapur

Teised rahvusvahelised võistlused:

Kunst – **Inger Sepmann 4A**, hõbemedal, Taiwan

Dokumentaalfilmist “Reaal ajas”

Selliste väikeste dokumentaalfilmikeste mõte on põhiliselt ikka selles, et saada inimesi jutustama. Ja nende inimeste jutud tuleb serveerida veidikenegi põnevamalt kui üldjuhul tavaks. Kui tahta teha päris koolifilmi, peaks panema kaamerad aastakeseks üles ja võtma üles kõik, mis koolis sünnib. Vaevalt, et säherdune valve all olek kellelegi meeldiks. Kuigi sellisest materjalist

saaks kokku lõigata tõelise dokumentaali. Meie võtsime asja rahulikult ning katsusime luua tasakaalu elavate ning surnud inimeste vahel. Kas õnnestus? Ei tea. Teie ütlete.

Armastusega,

vilistlane, 103. lennust
Karl Martin Sinijärv
stsenarist

Realkool sai päris oma margi

Piret Otsa

Idee oma kooli postmargist tärkas mitmel Reali inimesel kohe, kui Eesti Post juunis sellise võimalusega välja tuli. Direktsioonis lepiti konkursi tingimustes kokku ja žüriisse määrati direktor Gunnar Polma, hoolekogu esimees

Sten Nugis ja kunstnik vil!
Anu Kalm.

Tulemused: lohutuspreemiad Annika Tiko 12A ja Taavi Drell 12C, võitja ja juubelimargi autor õpetaja Tairi Tamme-Amjärv.

Juubelimarki on võimalik osta poogna kaupa (poognas 18 marki) kooli kantseleist.

„Realist 18“ ehk Reali epos jätkub 18. peatükiga

„Realist 18“ toimetuse nimel Kristi Koit

„Tõesti väga meeldiv, et vanas heas Realis tegeldakse ka muude asjadega kui need, mis on reaalsed selle sõna väga kitsalt, et mitte öelda puruvalesti mõistetud tähenduses,“ kirjutab vil!74 Paul-Eerik Rummo taas kord ilmuva almanahhi saatesõnas.

Seda on tõesti väga hea kuulda, seda enam, et paljud ei mäletagi enam, millal Realisti-nimelist üllitist viimati käes sai hoitud. Seitsmeteistkümnes ehk eelmine number saabus trükikoja sülelusest aastal 1993. Kõlab nagu ajalugu, eks? Sellest innustatuna otsisin raamatukogude kataloogidest esimese numbri sünniaastat, milleks paberile (täna Internetti) talletatud mälu pakub huvitava arvukogumi: 1935/1936. Kas tõesti on meie arvuliselt täisikka jõudnud loominguline väljaanne hingelt 70aastane?

Tegelikult on vastupidi, vaimult 18aastane, kuid rikka geneetilise pärandiga pseudojuubilar pakub huvitava ülevaate meie endi koolikaaslaste loomingulisest palangust ajavahemikus 2001-2006. Seda väljaannet luues oli koostajatel tunne, nagu nad jätkaksid ammu alustatud müütilise loo kirjapanekut. Eks see almanahh olegi oamoodi Reali epos, mis võtab kokku meie reaalusundi, mütsistatud ja märgistatud traditsiooni ning kõigest hoolimata säilinud vaba tahte mõelda omi mõtteid.

Tõelisele eeposele kohaselt algab esimene sisulehekülj meenutusega ajast „kui entroopia veel noor oli“ ning päädib 47. leheküljel „Suure Saladuse leidmisega“. Aga see ei ole veel lõpp. Igal õigel realistil on alati veel midagi öelda, seda tõestab tagakaas. Ja olgu see heaks märgiks tulevase, 19. peatüki loomisel.

Kuidas teis veel huvi äratada? Öelda näiteks seda, et väljaanne maksab ainult 75 krooni? Või seda, et Mao ja Maksa-onu dialoogi koostaja on tänaseks lõpetamas arstiteaduskonda? Või ikka seda, et seriaali katkendi autor võitis oma looga vabariikliku konkursi? Või hoopis seda, et matemaatika ilust ja võlust kirjutaja oli kunagise Reali menubändi liider? Või ikkagi seda, et noorim autor lõpetas kevadel alles esimese klassi? Või mainiks seda, et ka kooli direktor kirjutab vahel salaja sahtlisse...

Või ütlen lihtsalt: „Hingake koos autoritega selle maailma hõngu, mida ainult looming pakkuda suudab!“

Muusikalooime Tallinna Reaalkoolis 125 aasta jooksul

Eha Poomann
Vilistlane, 75. lennust

juubeliürituste sarjas ilmub 2006. aasta septembris kooli vilistlaskogu ettepanekul CDplaat, jäädvustamaks kolme laulu, mille tähendus koolielus on side põlvkondade vahel.

Reaali hümnil, mille sõnad kirjutas Ilmar Mikiver Eestile rasketel aegadel, on ajalooline väärtus, mida hindab ja austab saalitäis vilistlasi igal aastal traditsioonilisel vilistlasõhtul jaanuarikuu viimasel laupäeval, lauldes seda hoogsat viisi püsti seistes (kõlavust lisab klaverisaade, mida on kasutatud lindistamisel).

Ilmar Mikiver kirjutas 9. 08. 2003. aastal Ameerikast Reaali hümniga saamisloost:

Mulle oli teksti kirjutades (sügisel 1939) valdavaks eeskujuks skaudilaul "Keset pimedaid

metsade radu", mida laulsime Tallinna skautide maleva II rühmas aastal 1932-35, kui olin rühma liige. Minu arust oli see skautide lauluvarra kandunud Vabadussõja ja maailmasõja sõdurite repertuaarist, millest me laulsime näiteks veel "Ma kahurvälaseks ju sündind, lafetil üles kasvanud ...". Muide, meie puhkpilliorkestrite marsid olid tollal ka veel suurelt osalt tsaariaegsed.

Kaldun arvama, et viisi algupära tuleb otsida Peterburi Preobraženski rügemendi muusikaarhiivist. Reaali hümniga kirjutamisel ei olnud ma kindlasti seda ¾ taktis loodud viisi kuulnud, samuti sõdurilaulu sõnu.

Reaali hümn sündis mõned nädalad enne meie 54. lennu abituriendimärkide pühitsemist, mis toimus oktoobris 1939 Pirital ühes tühjas suvilas, keset öö läbi ja püsib mälestuses siiani igihaljana. Oli huvitav tagasi mõelda nende vanade aegade peale.

„Rumtsiga bumm ehk südamlük Reaali tervitus“

Ilmar (Imps)

Mikiver

Viimastel aastatel oli kooli vaieldud, kas Tallinna Reaalkoolile peaks kirjutama (tellima) uue hümniga (meil on ju eriarvamusi isegi Eesti riigi hümniga suhtes, sest jagame hümniviisi Soomega!) – aeg annab arutust; praegused aja märgid on sellel plaadil salvestatud "esimese hümniga" kasuks.

Vilistlasõhtute lauluks oli aastaid kooli meeskoorile pühendatud Gustav Ernesaksa Mai tuli, juhatas Arvo Ratassep. Aastail 1950 – 60 toimusid koolis igal aastal Riikliku Akadeemilise Meeskoori (praeguse Eesti Rahvusmeeskoori) kontserdid, mida juhatas maestro

Ernesaks, kellel ühel ajal oli Tallinna

„Rumtsiga bumm ehk südamlük Reaali tervitus“

Ilmar (Imps) Mikiver

Konservatooriumis õppinud Reaalkooli legendaarne muusikaõpetaja Voldemar Tomingas. Reaalkooli lõpetasid ka maestro Ernesaksa pojad Ott

(72. lend, 1957) ja Jüri (76. lend, 1961).

Plaadil on salvestatud Reaali hümn ja Mai tuli Inseneride Meeskoori esituses, dirigent Ants Üleoja, klaveril kooli füüsikaõpetaja Mart Kuurme.

Eesti Raadios lindistamisel laulis kooris 6 kooli vilistlast: Taidus Aave (69. lend, 1954); Arvo Brandmeister (89. lend, 1974); Peeter Parker (86. lend, 1971); Heino Reinberg (76. lend, 1961);

Jaan Sillak (78. lend, 1963) ja Ain Vare (95. lend, 1980).

Mariliis Valkonen kirjutas 11. klassis võistlustööna Märgilaulu, mida laulavad igal aastal traditsiooniliselt kooli abituriendid. Laulu autor on aastast 2005 Heliloojate

Liidu liige, võitnud mitmeid loomingu konkursse, lõpetanud Eesti Muusikaakadeemia kompositsiooni erialal 2005. aastal prof Eino Tambergi juures, praegu samal erialal magistrant

Helena Tulve juhendamisel, kirjutanud laule kooli segakoorile, samuti instrumentaalpalu: Valge linn (sõnad Jüri Üdi), Ootused (Peep Ilmet), oratorium Raha, Lume puu

(Kalju Lepik), Avatud laul (Jüri Üdi) jt

Reaalkooli 110. aastapäevaks kirjutas Veljo Tormis (65. lend, 1950) Paul-Eerik Rummo (74. lend, 1959) sõnadele Reaalkantaadi, mida ei õnnestunud kahjuks sellele plaadile lindistada, sest ei leitud esitajat meeskoori.

Aastail 1928-32 oli Reaalkooli lauluõpetaja helilooja, organist ja koorijuht Mihkel Lüdigi (1880 – 1958), kes oli kirjutanud Marsi kooli puhkpilliorkestrile, kuid helitöö nooti pole arhiividest leitud (koolis pole ka enam puhkpilliorkestrit), võib-olla sattus noot Vändraste, kus Lüdigi elas 1934. aastast kuni surmani.

Ajavahemikus 1932-41 töötas Reaalkoolis inglise keele õpetajana Jüri Variste (1907-1989),

Reaali hümn

Ilmar Mikiver
viisi autor tundmatu

On tuhandeid noori me linnas,
kel tulevik teadmatu eel,
kel aimusi sadu on rinnas,
kel lootusi kangastab meel,
kuid meid on küll poisse viissada,
kes uljaimas noorurieas
loovad julgete esimest rida,
me tunnus: must-kuldne müts peas.

Oma soovid me teoks ikka teeme,
ei meid kohuta surve, ei põlg.
Ja meelsasti alati näeme,
kus asjade lõbusam külg.
Nii aastate vältel on sirgund
me põues too lopsakas taim,
millest nüüd, kus me elule virgund,
teame: nimeks tal Reaalkooli Vaim.

Kui rinnas mul näed lõpumärki,
mu neuu, siis seda Sa tea,
et käin Reaali loosungi järgi:
selg sirge ja püsti mul pea.
Kui kord ka me nooruse illu
toob vanadus murede vao,
;: tean: lennule järgneb lend ellu,
kuid Reaali Vaim iial ei kao ;:

hilisem tundud koorijuht ja inglise filoloogist muusika-professor.

Muusikuid Tallinna Reaalkoolist

Tallinna Reaalkooli lõpetanuist on seni kõige rohkem tähelepanu pööratud arhitektidele. Kui palju on aga kooli lõpetanud nimekaid matemaatikuid-füüsikuid, teadlasi-akadeemikuid, insenerid, õpetajaid, kunstnikke, kirjanikke-ajakirjanikke, juriste, arste, sportlasi, näitlejaid, agronoome, poliitikuid ja veel mitmeid teisi elukutseid, ei oska 125-aastase ajalooga kooli kohta vist keegi öelda.

Muusikalise jäädvustuse juurde sobiks tuua esile tuntud muusikuid:

viiuldajad: Arved Jakobi, (s. 1914); 47. lend, 1932, kauaaegne viiuldaja Estonia teatri orkestris, rääkis enne kooli juubelit: See koolimaja on kõige ilusam, mõtlen alati sellele koolile, ja kõige paremad õpetajad olid seal. Kooli ajal olid iga päev hommikupalvused 10

Üks kõikide, kõik ühe eest!

Reali *125* REAALI HÜMN JA LAULUD

1. **Reali hümn** 2.01
sõnad: Ilmar Mikiver / viis: tundmatu autor
 Inseneride Meeskoor
 Dirigent Ants Üleoja / Klaveril Mart Kuurme

2. **Mai tuli** 1.42
sõnad: Juhan Smuul / viis: Gustav Ernesaks
 Pühendatud Tallinna Reaalkooli meeskoorile 1956.a.
 Inseneride Meeskoor / Dirigent Ants Üleoja

3. **Märgilaul** 2.10
sõnad: Rudolf Rimmel / viis: Mariliis Valkonen
 Tallinna Reaalkooli Segakoor
 Dirigent Eve Karp / Klaveril Lauri Kirikal

Täname vilistlasi
 annetuste eest plaadi
 ilmumiseks
 ja eriti tänan
 Guido Kändleri
 (103. lend, 1988)

Eesti Raadios
 salvestatud 02.02.2006
 Helirežissöör Maido Maadik
 Kunstnik Anneli Aarma

Mai tuli

Juhan Smuul
 Gustav Ernesaks

Pühendatud Tallinna Reaalkooli Meeskoorile

Juba jüriöö tujukais ilmaes oli aimata kevade algust.
 ;: Oli päikeses ja õite silmaes väike piisake soojust ja valgust ;:
 Mai tuli ja hallad ta soode päält kauge põhjala tundrusse ajas.
 ;: Oli laidudes, metsades, mere pääl linnulaulude erutav kaja ;:

Ja rannale lõbusaid laineid löi, tuuled riivasid väinu ja lahti.
 ;: Mai tuli, mai võitis ja päikese tõi, tegi südame suvele lahti ;:
 Mai tuli, ta hämarad hõõguvad ööd olid jaanikuu õhtute vennad.
 ;: Süda rinnus on muutunud põlvaks söeks, teorõomust ja kevadest endast ;:

min saalis viiesajale poisile, lauldi koraale, eriti valjusti ja täie rinnaga meeldis poistele laulda: laisk sulane, kes seisma jääb, kui tema isand sõtta läeb, mispeale Habe (Särgava) ehmatusest välja kargas ...

Herbert Laan (1907-1988), 41. lend, 1926; Evald Turgan (1909-1961), 44. lend, 1929; Emil Laansoo (1921-2004), 56. lend, 1941; Sulev Orgse (s. 1936), 70. lend, 1955; Ants Toomingas (1937-1991), 71. lend, 1956; tsellist Toomas Velmet (s. 1942), 75. lend, 1960 läks lõpuklassi II poolest Tallinna Muusikakeskkooli; kontrabassimängija Herbert Vellesaar (1911-1970); trompetist Märt Prääts (s. 1937), 71. lend, 1956; puhkpillimängija (saksofon, fagott, klarnet) Tõnu Sal-Saller

(s. 1939), 72. lend, 1957; kitarrist Heiki Mätlik (s. 1955), 88. lend, 1973

heliloojad: Heimar Ilves (1914-2002), 48. lend, 1933; auralist Veljo Tormis (s. 1930), 65. lend, 1950; helilooja ja viiuldaja Hillar Kareva (1931-1992), 66. lend, 1951; helilooja ja dirigent Kustas Kikerpuu

(s. 1937), 71. lend, 1956; helilooja ja muusikakriitik Igor Garšnek (s. 1958), 91. lend, 1976; helilooja ja muusikateadlane Rein-Hinrik Laul (s. 1939), 72. lend, 1957; helilooja Mariliis Valkonen (s. 1981), 114. lend, 1999

dirigendid: Kirill Raudsepp (1915-2006), 49. lend, 1934; Vallo Järvi (1923-1994), 54. lend,

1940
 koorijuhid: auralist Arvo Ratassep (1926-1986), 59. lend, 1944; Enn Kiilaspää (1937-1989), 71. lend, 1956; Maie Kivita-Maasikas (1940-2001), 73. lend, 1958; Ülo Pajur (1928-1980), 63. lend, 1948; koorijuht – Tallinna Reaalkooli muusikaõpetaja Aino Elbrecht-Johannson (1940-1985),

Märgilaul

Rudolf Rimmel
 Mariliis Valkonen

Meis algamise lõpp ja lõpu algus,
 meis ilu inetus ja inetuse ilu,
 meis päeva pimedus ja ööde valgus,
 meis jää on soe ja tuli meis on vilu.
 Meis igipüsiv paigalt nihkub ära,
 mis liikuma peab paigal püsib kangelt.
 Koolimärk meil uhkelt rinnas särab:
 üks kõigi kõik ühe eest!

Üks põlvkond ees ja teine taga,
 neist vanim kustuv tähekiir.
 Küll nähtav piir seal puudub, aga
 just seda tuntavam on piir.
 Meis igipüsiv paigalt nihkub ära,
 mis liikuma peab paigal püsib kangelt.
 Koolimärk meil uhkelt rinnas särab:
 üks kõigi kõik ühe eest!
 Üks kõigi kõik ühe eest!

75. lend, 1960; muusikapedaagoog ja treener Ott Ernesaks (s. 1938), 72. lend, 1957
 muusikateadlased: Uno Soomere (s. 1930), 64. lend, 1949; Ivalo Randalu (s. 1936), 70. lend, 1955; Leida-Tiia Järg (s. 1943), 76. lend, 1961; Samuel Lazikin (s. 1948), 81. lend, 1966; muusikategelane ja raadiodiktör (sõja tõttu katkesid õpingud klaveri ja lauluerialal) Wardo Frommhold Holm (1911-2001), 43. lend, 1928

lauljad: laulja ja lavastaja Paul Mägi (1917-1973), 51. lend, 1936; Tõnu Bachmann (s. 1942), 75. lend, 1960; Tiit Kaljund (s. 1975), 108. lend, 1993
 rahvapillimees (viul, akordion jt) Endel Koitlepp (1923-2001), 54. lend, 1940
 muusik Paul Kiin (1912-1970), 48. lend, 1933

CDplaadil saadab klaveril Märgilaulu ja 2006. aasta jaanuaris esines kooli vilistlasõhtul Lauri Kirikal (s. 1985), 119. lend, 2004 – ta õpib II kursusel Eesti Muusika – ja Teatriakadeemias klaverit dots Lauri Väinmaa juures, samaaegselt ka Tallinna Tehnikaülikoolis II kursusel elektroonikat.

Eesti Euroopa Liikumise kirjutöödekonkursil "Mõtteid Euroopast" tunnustatud essee

Mõtteid Euroopast - Mustvalge probleem

Artur Sanglepp

12a

Euroopa näeb väga hea välja. Tõepoolest, Euroopa näeb välja parem, huvitavam ja mitmekülgsem kui kunagi varem oma mitmesaja tuhande aasta pikkuse ajaloo vältel. Siin on fantastiline Firenze renessanssarhitektuur, Inglismaa tööstuslinnade popmuusikapäränd, pintsaklipslaslik Brüsseli bürokraatia ja ida poole vaadates mõjusa šokiteraapia sotsialism. Meil on palju, mille üle nalja heita ja kaks korda nii palju, mida tõsiselt võtta. Ma ei kahtle, et eestlasel oli inimesena hea meel klõpsatada oma riiki tükikesena Euroopa Liidu puslesse, lootes end tunda eurooplase, maailmakodaniku ja kõige enam nii Euroopa kui oma riigi probleemide lahendajana. Ühiskonnaliikmena aga vajab tehtud otsus, selle mastaapsus ja mõju üksikisikule ning eesti rahvale kaalutletust ja hoolikat analüüsi.

Nii jõuangi sissejuhatavalt tõdemuseni, et rahvas mõtleb peaaegu eranditult probleemide lahendamisest, küll aga mitte probleemidest, mis on või võivad tekkida. See on ka üsna hästi vastavuses Elias Canetti masside ja võimu teooriaga, mille kohaselt mass või toetusfond kasvab tänu kindlasuunalisele ideaalile, eesmärgile, pigem kui reaalsele sammudele, mida kavatsetakse astuda selle saavutamiseks. Demokraatia tähendab pidevate kompromisside leidmist, mass aga ei ole kompromissist huvitatud. Rahvahulk ei tule tänavale kokkulepeteks, tegemist on olukorraga, kus nõutakse kõike või mitte midagi.

2003. aasta 14. septembri referendum tulemus ei olnud seega mingi üllatus. Inimene, kellel oli veel meeles Eesti taasiseseisvumine, sellejärgselt väljalöönud valupunktid ühiskonnas ja soov läheneda Lääne heaolule, nägi oma jah-sõnas kiiret progressi. Olid ka eitajad, kelle süngtooniline pea paranoiline jutt Eesti sulandumisest järjekordsesse kõrilõikajate ja reeturite liitu inimesi pigem hääletamisest üldse eemale kohutas. Rahvas tegi täpselt seda, mis tundus ideaalsem, paljulubavam ja lihtsalt mõnusam.

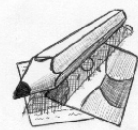
Nüüd üle kahe aasta hiljem on ilmselged kaks asja. Esiteks ei tehtud sugugi nii halb otsus, kui praegu meediale meeldib kajastada. Teiseks ei näinud kumbki osapool ometi ette väga suurt hulka mureküsimusi, mis on kiirelt tekkinud Eestil seoses Euroopaga ja suurel Euroopal endal. Ilmselt oldi ametis säärase pseudoprobleemidega nagu porganditele ja moosidele kehtestatavad direktiivid. Tähtsaid küsimusi on aga küllaga, need on vägagi tõelised ja Eesti, samamoodi kui kõik teised Euroopa Liidu maad, peab nende keskendumise, kui soovib, et riikide liit püsima jääks ja oma eesmärgi teeniks. Põletavaimat nendest probleemidest armastan ma nimetada mustvalgeks probleemiks, nii nagu on mainitud ka essee pealkirjas. See on immigratsiooniprobleem ja puudutab Euroopa identiteeti nii eestlase kui kõigi Euroopa rahvaste seisukohalt ehk kõige sügavamini.

Esiteks tahaksin ma lahti mõtestada lugejale võib-olla isegi liiga teravmeelsena tunduva pealkirja. Mustvalge probleem ei tähenda sugugi rassidevahelisi erinevu-

si, vaid pigem väljendab probleemi olemust ja selle võimalikke lahendusi. Immigratsiooniprobleem on üks jäigemaid ja raskemini lahendatavaid probleeme tänapäeva inimühiskonnas üldse. Peab olema ka aus ja tunnistama, et paljude "vanade" Euroopa maade elanikkonna jaoks on ka uued liidumaad vaadeldavad teatud mõttes immigrantidena või siis vähemalt potentsiaalse ohuna oma rahvuse täisväärtuslikkusele. Samas suurendavad uued liikmesmaad ametliku staatusega Euroopa Liidu koosseisus paratamatult oreooli, mis ümbritseb neid kui heaoluriike.

Et saada aru probleemist kõige õigemal tasandil, peab vaatlema immigrandi seisukohta. Meie jaoks, kes me peame end täieõiguslikeks eurooplasteks, tunduvad paljud tänapäeva ilma hüved iseenesest mõistetavad, isegi kui need jäävad meile kättesaamatuteks. Mõnest kolmanda maailma riigist pärit immigrandi jaoks aga, religioosset ja etnilist tagapõhja täiesti arvestamata, on Euroopa puhul tegemist töötatud maaga, kohaga, mis võimaldab täiuslikku jõudeelu. Teatud inimestele tähendab see näiteks Allahi teenimist säärase segava faktorita nagu töö, teiste jaoks aga oma ilmalike materialistlike unistuste kergest realiseerumist. Inimene omandab uude kohta kolides ka sealsed õigused. Euroopa riigid avastavad aga nüüd alles, et ühele etnilisele grupi jaoks ehk isegi sadakond aastat tagasi määratletud põhiseaduslikud õigused ei taha töötada multikultuuralse ühiskonna korral. Pariisi rahutused ja Jyllands-Posteni karikatuuriskandaal on selle ideaalsed näited.

Üheksakümnen date popkultuuris levis immigrantidest noorte seas kontseptsioon Euroopast kui kindlusest, mis vajab vallutamist. Sõnad "Fortress Europe" leidsid oma koha paljudes lauludes ja graffititena seintel. Noored arvasid, ja küllap arvavad siimaani, et ka nendel, kes neist endisele kodumaale maha jäid, on õigus paremale elule kahe teistkümnne kuldse tähe ja sinise taeva all. Peale viimaste aastate tormilisi sündmusi leitakse äkitselt, et Euroopa identiteet ongi eurooplased, süüdistatakse sotsiaaldemokraate kergekäelises immigratsioonipoliitikas ja ahastatakse, et ülim humaansus saab tasutud põletatud autode ning tänavarahutuste näol. Mõned teravmeelitsejad lähevad isegi nii kaugele, et kutsuvad sotsiaaldemokraatiat tööta kommunismiks. Aga kui Euroopa peaks end hakkama süüdistama kaastundes, on meie tulevik ilmselt eriti tume. Kaastunnet on vaja samamoodi nagu igat teist ideaali, mille eest Liit seisab. Neil ei tohi lasta aga naiivsusest pimestatuna üle pea kasvada. Mustvalge probleemi lahendamine nõuab tervelt Euroopalt väga suurt tasakaalukust. Teise maailmasõja järgsed kuuskümmend aastat on osutunud perioodiks, mil radikaalselt natsionalismilt kaldutakse äärmuslikule tolerantsile ja internatsionalismile. Nüüd tundub, et me hakkame jälle teise äärmusesse tagasi jõudma. Säärane pendeldamine kujutabki endast probleemi sügavamat olemust. Vajalik on jõuda tasakaalustatemale teele, teele, mis ei ole must ega valge, vaid kujutab endast värvikirevust ilma igasuguste konfliktideta. Ja ärgem nimetagem

uut Euroopat konservatiivseks. Olgu uue Euroopa identiteediks mõistlikkus ja kaine mõistus.

Ja mis on Eesti positsioon kõiges selles? 20. augustist 1991 on meie riik tulnud pika tee ja jõudnud isemoodi punkti oma arenguteljel. Eesti on sümpaatne riik välistööjõule – madal tööpuudus, keskmisest kõrgem elatustase ja strateegiliselt huvitav positsioon teiste Euroopa riikide suhtes on eeldusteks sisserände suurenemisele. Ei saa siiski eitada, et vanal Euroopal eneselgi läheb veel aega, et kohaneda liitunud rahvastepaabliga, seda näitavad ka tööjõu vabale liikumisele kehtestatud üleminekuperioodid. Just säärastest riikidest nagu Eesti saaksidki uue Euroopa esimesed proovikivid, tasakaaluka rahvusliku ja demograafilise poliitika taimelavad.

Eestlastel ei tasu kahetse da astumist Euroopa Liitu. Tegemist ei ole ju ainult suure poliitilise aparaadiga, vaid ka sümboliga, mis väljendab vabadust, südametunnistust ja õiglust. Euroopa identiteet on alati olnud ainulaadne ja kirev. Tuleb vaid loota, et tulevikus saame kõik näha rohkem seda, mis esmapilgul silma ei torka. Liitu, mis põhineb südametunnistusel, Liitu, mis põhineb õiglusel.

HINGETÕMME

Igal sipelgal vahel aega on ju vaja,
et maailma äärel jalgu kõlgutada.
Peatad enda jaoks siis pilved sa ja aja
ning võid tuulte suunas mõtteid mõlgutada.

Iga lüli ketis ükskord ära väsib
ja sularauaks saab ta hetkeks separeõrgus.
See ainus viiv, see hingetõmme, puhkus,
vaid selleks, et ei lainetes ta murduks.

Martin Küttim
11b
2006

В красной утренней заре
В месте – в густой траве
У тихого берега моря
Без печали, без горя

На горизонте вижу я
Облако, похоже на тебя
И мысли идут сейчас
В этот счастливый час

Хочу себя тебе отдать
И душу Дьяволу продать
За одну лишь ночь с тобой
Чтоб била бы ты со мной

sinule andsin võimu
nüüd maksan selle eest lõivu
mu kalleim vara mu rõõmsameelsus
see näib sulle kui nõdrameelsus

sa tahad et ma oleksin normaalne
et sõbrad kiidaksid
et käitumine oleks moraalne
et sõpru liidaksid...

selleks peaksin ennast suretama
et ei peaks sa muretsema
sinu jaoks teen kõike
see siis üks sinu võite

las jääda siis nii
ärgu tulgu mu rõõm tagasi

Kristjan Järvan
8a
2005/2006

punases aovalguses
koos – tihedas rohus
vaikse mere ranniku ääres
ilma kurbuseta, ilma mureta

horisondil näen ma
pilve, mis sinu sarnane
ja mõtted liiguvad praegu
sellel rõõmsal tunnil

tahan ennast sinule anda
ja hinge Saatanale müüa
ainult ühe ainsa öö eest sinuga,
et sa oleksid minuga

Oleg Pahhonov
10b
2006

Betoontrepi embuses

Rõsked külmad kiviplaadid,
lumehelbe vaikne lend -
eelmisest kesksuvest saadik
leian istumas siin end.

Kardan liikuda ja mõelda,
kardan olla mina ise.
Pakane mu nägu nõelab,
võimatuks teeb rääkimise.

Trepiastmed igavikku,
ülevalt ei paista valgust.
Surmaga nii lähestikku
otsin lõppu, mitte algust.

Kõhklus, ootus, kartus, valu,
betoonist trepi rõske lõhn.
enam jumalat ma 'i palu,
minu jaoks ta paljas õhk.

Külmund varbad, näpud, nina,
ühik nutuvett mu palgel,
jäätund seest ja väljast mina
külma talvepäeva valgel.

Valu, hingelised haavad
siin külmas kalgis ümbruses,
päevad vaikselt otsa saavad
betoonist trepi embuses.

Mari-Ann Piht
10b
2006

Mida õpetajad on öelnud:

T. Toomra:

„Nüüd me hakkame tõlkima ja kes ei oska, sellel hammustan mina pea otsast.”

„Mis asi see CV teil on? Ma tean, mis asi WC on, aga seda ma ei saa teile anda, mul läheb endal ka vaja.“

„Näete, mul on kruvi lahti... Ooooo, puukruvi...”

A. Raa:

„...ja kuidas neerud uriinis tekiavad...”

G. Polma:

„Nõel ei ole midagi muud kui väljaarenemata muneti. Muneti on organ munemiseks.”

A. Talts:

„Ei, need valemid ei ole seal (laes). Aa, Kogeril lööb sädemeid silmist. Kuldne rõngas on ümber pea.”

„Mis jumal? Jumalat ei ole siin kuskil - noh, sellist kellel oleks aupaiste.”

A. Kangro:

„Siis sa vaatad seda ja võib-olla ei saa pihta, et sa pihta ei saa.”

K: „See lause on teie jaoks lihtne? Tore. Ärge ülbeks minge.”

õpilane: „Aga miks ta siis äheb kui H₂SO₄ tugev on?”

K: „Kuna see on lahustumatu, saa üle!”

Rüügikaitse tunnis:

Hint: „Härra major, ma lahkun...”

Brus: „Te väljute, lahkuvad surnud.”

5.min pärast selle peale, et Marko uksest edasi-tagasi jookseb

Brus: „No sellel mehel oli küll väga kiire. Kaks võimalust - kas teda ei huvitanud või oli liiga keeruline materjal.”

OOTAME REAALI POISI TOIMETUSSE UUSI TEGIJAJID!

Ühendust võtta Annikaga
12a (annika.tiko@real.edu.ee)

Saime oma invalifti, peaaegu...

Mati Kaal
79. lennu realist

Paariaasta eest, 79. lennu lõpetamise 40.aastapäeva tähistamise järel hakkas vilistlaskonna hulgas idanema idee teha koolile läheneva asutamise 125. aastapäeva puhul omalt poolt vääriline kingitus. Mõeldud, tehtud ja algatatigi realistide hulgas korjandus. Jämeda rehkenduse kohaselt piisanuks igalt veel elevate kirjas realistilt 150 krooni saamisest, et lifti hankimiseks vajalik summa kokku panna. Mõistagi ei ole kõigile isegi seesugune annetus jõu ja võimaluste kohane, kuid õnneks leidis

ka neid realiste, kellele polnud ületamatu ka oluliselt suurem annetus.

Siiski kasvas liftifond visalt ning tuli hakata ringi vaatama ka kõrvalise abi poole. Nõu ja jõuga tuli appi UNICEF, üht-teist õnnestus teinida mittetulundusühingul “Tallinna Reaalkooli Hoolekande Selts” endal ning Tallinna linna tänavusest teisest lisaelarvest laekus tõhusa toena ka 400 000 kr. See andis kooli juhtkonnale suve hakul julguse lift ära tellida ning tänaseks on see põhiliselt paika monteeritud ja vastavate järeleval-

veorganite poolt ka tehniliselt vastu võetud. Ühtekokku on oma annetuse teinud üle saja realisti, kusjuures mõned koguni paaril korral.

Selleks, et kooli asutamise tegelikul aastapäeval võiks aset leida Tallinna Reaalkooli invalifti pidulik avamine puudub veel automaatika ja ajamid, mis võimaldaksid ka ratastoolis inimesel ilma kõrvalise abita õuest liftini jõuda. Selleks on vaja veel kokku saada 40 770 kr., mis ei tohiks realistidele olla ületamatuks probleemiks.

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 1 (65) September 2006

peatoimetaja
kunstnik ja küljendaja
Veebileht

Annika Tiko 12a
Janika Leislau 12b
Kristen Kaasik 12b

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lehekülge ning on tasuta.

Veebileht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee